

Şer İle Savaşmak Savaş Meydanında Düşmanla Çarpışmaktan Daha Zordur

— safdeha · 26 Temmuz 2019

Bir filmde oynuyorsun. Öyle ki, bir kadınla erkeğin kendi gizli dünyası olan yaklaşımları ve paylaşımları tüm açıklığı ile rol icabı sergiliyorsun. Buna da sanat deyip, çok güzel oynadın diye ödül verdiklerinde, bundan onur duyuyorsun... Bunu seyreden de zevk alıyor sahnelerinden, gişe rekorları kırılıyor. Ekmek kapısı oluyor bir yerde, paralar akıyor. Üstelik kıyamet gelene kadar bu izlenecek ve her defasında bu sahnelerle kişi anılacak. Mesala kadına ne afetmiş, ya da erkeğe süpermiş diyecekler... Ölmüşü de böyle yad edecekler.

Bu konunun gerçek boyutu şüphesiz. Kimsenin tercihine karışamayız. Ancak, bu verilmek istenen mesaj, sizde artist olabilirsiniz, sizde soyunabilirsiniz, sanat adına utanmak mı olur, Allah'ın bildiğini kuldan saklamak mı gerekir gibi ise, burada İslam dini yaşantımıza müdahale olduğu için eleştirme hakkımız da olur. Düşünün ki, hiç bir yerde içki ve sigara satılmıyorsa o toplumda insanlar sigara ve içki nedir bilir mi? Eğer bu bir belgesel de yahut bir filmin içinde sergilenmiyorsa, insanlar merak eder mi? Özgürlük derken, kimse bunu içmesin derken, sürekli üretiyorsanız ve piyasaya sunuyorsanız, bunu nasıl önlersiniz ki... İslam dininde Kur'ana göre haram denilen konularda, bu haramın yok edilmesi için uğraşa fitne ile savaşmak deniyor. Fitne denilene malzeme olan herşeyle savaşmak ve bunu kökünden yok etmek, dinsel bir duruştur. Allah bunu yapandan da razıdır.

Bugün güzellik yarışmaları adı altında, neredeyse çıplak bir görüntüyle yürüyüşüne ve kıvrımlarına bakarak puan verip, en güzeli seçmek nasıl bir toplumsal tercihtir. Giydiği plaj elbiseleri ile yürüyen manken olmak... Hani yüzmek bir spordur deyip, sadece onun eşinin göreceği mahrem yerlerini herkese sergilemek ve bunun doğru olduğunu savunmak nasıl bir yanılıdır. Kadın eşinin bir başkasıyla yaşadığı ilişkiyi duyduğunda, hemen boşanmayı göze alıyorsa, zinaya karşı bir karşı görüş varsa, göz zinasını insanlık nasıl kabulleniyor ki... Bu çıplaklık ve sonrasında çarpık ilişkileri doğruyorsa, hani dinsel öğütlerden vaz geçtim, buna bir toplum nasıl izin verebilir ki?

Bugün aile kavramı diye bir şey kaldı mı? Adam artist veya ünlü diye, eline kamerasını alıp, plajda yüzerken, eşler birbirine sarılırken veya daha başka mahrem paylaşımları çekerken, bu çiftlerin uzun bir evlilik hayatının olabileceğine kim inanabilir ki... Filmin içinde sanki eşiymiş gibi bir rolü oynayan oyuncuların, eşleri bunları seyrederken bu bir sanattı, yapabilir diyebilir mi? İşte görüyoruz, bu kişilerin evlilikleri kaç ay sürüyor... Boşanmak için evlenilir mi? İnsanlar, nesillerin devamını sağlamak ve çocuklarını inanç, şeref, ahlak, vatan sevgisi, dinini yaşayan geleceği umar ve arzularlar. Bu görüntü içinde, nasıl bir geleceğe gidiyoruz ki...

Mesele para mı? lüks yaşamak mı? maddeyle huzur bulmak mı? Sizce ölümlü olan ve her insanda başka

türlü şekil alan, değişen bu çeşitlilik insanı doyurabilir mi? Dışında başka insanı yaşarken içindeki kendisini nasıl susturabilir, çığlıklarını nasıl bastırabilir ki? Ünlü olmak, herkesin beğenisini kazanmak mıdır kişilik kazanımı... Eğer kişi ben Müslümanım diyorsa, Kur'anın tarif ettiği insan gibi yaşamalıdır. Yaşamayanla da mücadele etmeli ve ikna etmelidir. Böyle bir film olmasa ne olur ki... Kıyamet mi kopar! Kutsal olan sevgi ve aşkı bu derece ortalığa dökmek, döktürmeye sebep olmak, işte o toplumu katletmenin en sıkıntısız ve masrafsız yolu. Biz vatani korusun diye şehitlerimize kınalı kuzu deyip, gurur duyup bağrımıza basarken, namertın ve düşmanın yurdumuza girmesini istemezken... Bu tür filmler ile o namert bırak sokakları kalbimize kadar girip, bizimle aleni savaşmaktadır. Bu savaşı ahlaki yaşantımızda da yapmak zaruridir. Eğer düşmana karşı savaşmayı övüyorsa, içimize giren bu fitneye karşı da savaşmayı göze almalıyız. Bizi bu tür sanat doyurmuyor, aksine ruhumuzu öldürüyor.

Siz kendi kendinize bedensel ihtiyaçlarınızı tek başına giderebilirsiniz. Bunun için bir başka kişiye ihtiyaç duymazsınız, bedensel doyuma kolayca ulaşabilirsiniz. Ancak ruhsal doyumu tek başına yapamazsınız ve planlayamazsınız, Paylaşıırken mutlaka birileri olmalıdır yanınızda. Hani yalnızlık deriz ya, şikayet ederiz ya, işte bu türden şeylerden bahsediyorum. Eğer siz bunu yanlış bir yönde arıyorsanız, o yalnızlığınıza çare olmadığı gibi sizi zehirler ve öldürür de... Hani deriz ya birine güvenmiyorum, işte bu öyle bir şeydir. Hani ne yerseniz, o bedeninizi terk eder ya, işte kiminle paylaşıyorsanız onu yansıtırsınız da... Mutluluk, ne sanatın içinde, ne de sanalın içinde değil, ilahi aşkın içindedir. Siz eğer ilahi aşkı öğrenmemişseniz, dünya aşkları kısa sürer, asla da doyurmaz... Yanlışta, hataya ve günaha iter.

Lütfen düşünelim azıcık... Bu tür şeyleri savunurken, biz nasıl bir insan olduk, mutsuz ve depresyona bürünen... Biz doğruyu yaşayalım ki, toplum doğru olsun, doğruyu yaşasın... Düşman içimize fitnesini sermesin.

Saffet Kuramaz